

Contactes internacionals d'un escola catalana de vídeo

L'estudi d'imatge i so del Centre de Formació Professional Calassanç, de Barcelona, ha signat un acord de col.laboració amb la FEISAL (Federació d'Escoles d'Imatge i So de l'Amèrica Llatina), després d'haver participat al segon congrés de l'esmentada federació, on només hi havia dos representants de l'estat espanyol, el centre barceloní i l'ESCIVI, d'Andoain (Guipúscoa-Euskadi).

Josep Maixenchs, representant del centre al congrés, on va ser designat jurat del Festival de Vídeo d'Escoles (amb participació d'obres de 40 centres d'arreu del món), ens ha comunicat que el seu centre i ESCIVI han demanat l'ingrés al CILECT (Centre Internacional d'Escoles de Cine i TV), organisme mundial.

El centre Calassanç és un dels quatre de formació professional que al Principat de Catalunya atorguen títols oficials, encara que de nivell mitjà –no universitari–. Els seus alumnes són formats en especialitats com producció, realització, imatge filmica, i donen especial importància a la tecnologia i una gran preponderància als treballs pràctics, sobre la teoria.

El nivell dels títols (de FP) és el gran obstacle per al reconeixement internacional d'aquests centres de formació, ja que en altres països la docència reconeguda té nivell universitari, és a dir, d'ensenyament superior.

Amb la nova reforma de l'ensenyament i la creació d'un tercer cicle de formació professional, que equivaldria a la diplomatura universitària, aquest obstacle pot desaparèixer.

Mentrestant, mal atesa per la Universitat, la

Josep Maixenchs.

JORDI MORERA

formació tècnica de la imatge i el so (o el cinema i el vídeo) en la vessant pràctica, les escoles (sobretot de vídeo) proliferen. I als centres oficials de FP cal afegir un nombre important d'escoles o institucions privades, que sí que formen gent amb titulació equivalent a la que dona accés a la Universitat, però les titulacions que hi ofereixen no tenen reconeixement de l'estat i el valor resulta relatiu.

L'estudi del centre Calassanç, a més de l'ensenyament, proporciona als alumnes o titulats la possibilitat de participar en els equips de rodatge de pel.lícules de llarg metratge. Ara com ara n'hi ha que treballen amb els directors Mario Camus i Josep Maria Forn. Al tercer curs es fan seminaris dirigits per professionals, com el que ara mateix imparteix el realitzador Jaime Camino.

El conveni signat amb la Federació Llatinoamericana –i un de semblant amb l'escola basca ESCIVI– preveu l'intercanvi de materials didàctics, professors per a seminaris i coproduccions. En el cas llatinoamericà, el centre barceloní aviat tindrà la presència i docència de professorat del centre García Márquez, de San Antonio de los Banos (Cuba), entre altres.

A Mèxic, lloc de celebració del II congrés de la FEISAL, el secretari executiu del CILECT, el belga Henri Verhasselt, va parlar amb el basc Iñaki Aizpurúa i el català Maixenchs d'una fórmula perquè els seus respectius centres participin com a membres associats del centre internacional. De fet, la documentació per formalitzar-ne l'ingrés ha estat ja enviada des de Barcelona.

Per a Maixenchs, l'abundància i diversitat de centres de formació en el camp de la imatge no és un inconvenient, sinó una necessitat, imposada per la demanda d'aquest tipus de professionals en el món actual. El que cal és una racionalització, un especialització de les diverses institucions, públiques i privades, una coordinació, grans progressos per a establir col.laboracions i un reconeixement públic i oficial al màxim nivell.

Al cap i a la fi, els programes de les diverses televisions sobre la base de filmacions d'aficionats al vídeo són una bona prova de la importància i l'expansió d'aquest sistema, que ve a substituir els anteriors formats petits en cel.luloide, de 8 (sobretot) i 16 mil.límetres.

Robert Petit

MOBILIARI

Hores lliures

No vaig sentir ahir entre al.lucinada i esmaperduda. Un dels insignes germans Sánchez Vicario, de fet és indiferent quin fos, va dir que com que aquesta setmana cap dels dos no tenien res a fer havien decidit participar en el campionat d'Espanya de tennis, que s'està disputant a Barcelona.

L'inici dels campionat ha estat envoltat de polèmica, com és habitual sempre que hi han de participar els *germanets*, sobretot els mascles. Sembla que el seu entrenador, que curiosament es fa anomenar Pato, no estava

d'acord amb els emparellaments. Després d'estires i arronses l'únic motiu pel que els Sánchez Vicario han decidit jugar és perquè no tenen res millor a fer en set dies. Des d'aquí els suggeriria un munt de coses a fer abans d'haver-se de resignar a jugar el campionat. Potser, per exemple, anar a classes d'expressió oral, per no dir de català, a classes d'educació o bones maneres, buscar en els mapes del món, que deuen tenir en els llibres de COU, més paradisos fiscals on demanar la residència, o, simplement, quedar-se calla-

dets i deixar que tennistes que comencen, i que no tenen ni el nom ni les maneres que tenen ells, tinguin l'oportunitat de jugar tranquil.lament sense que ningú intenti enterbolir el campionat.

Els germans Sanchez Vicario són els típics nens que no han patit, el triomf, que, en el seu cas, jo tampoc anomenaria d'aquesta manera. No són cap número 1, només de vegades arriben a alguna final d'algun torneig que no és dels principals. Això sí, com gairebé tothom en el món

del tennis, guanyen molts diners i això els dona un estatus social privilegiat i un fàcil accés al món de les llumenetes.

Els donaria un consell, que baixin dels núvols i es donin una volta pel Turó de la Peira, el barri dels Besòs o el barri de Tarragona, on un pare va matar a cops la seva filla. Allà segurament trobarien coses a fer en una setmana, potser, fins i tot els faltaria temps.

Àngels Barceló